

De eerste dag in vogelvlucht

Maandag in de ochtend vroeg stond er een fantastisch Kneuterkamp voor de boeg.

Honderdtwintig kinderen voor het hek, deze ging niet open, wat gek. Zij wilden graag naar binnen gaan, maar zagen zelfs de groepslijding buiten staan.

Plots verscheen er een zwart-wit konaas met op de hielen een schone blonde dwaas.

Een luidkeels verkondigd "NEE" belette hen entree.

Toen de kinderen tot stilte waren gemaand, hebben zij zich een weg door het konijnenhol gebaand.

De kinderen volgden hen op de voet, en troffen aan de andere zijde een vreemde man met een hoed.

Bij hem aan tafel zaten de zusjes Twiedeltwiet, deze rare tweeling mis je echt niet.

Ook een rups, een muis en een kat zaten thee te drinken op hun gat. Uit een grote oven kwam de groepsdeling in cupcakes uitgeschoven. Uit de theepot kwam een lange sliert, zo werden de kinderen met kleuren versiert.

Eenmaal aangekomen op het veld werden de kinderen aan elkaar voorgesteld.

Daarna waren ze niet meer te houden en begonnen enthousiast een koffiesjop te bouwen.

(echte mannen drinken koffie, behalve die gek in dat rare kloffie)

Herrie, stank, wat zagen we daar? Een halflaffe koning met sluijk blond haar.

Nadat hij was binnengetroden kwam er een tweede koning in kruiwagen ten tonelen.

Direct volgde een heftige strijd want zij wilden beiden hun land niet kwijt.

Het konaas en de hoedenmaker wisten hen met moeite te scheiden, om zo een heftige oorlog te vermijden.

Met een touwtrekwedstrijd werd het heibel beslecht, maar eerlijk spelen konden ze niet echt.

Het werd een laf en slap gevecht. Roze werd het hardst aangemoedigd, terecht.

De strijd bleef uiteindelijk onbeslist omdat het klokje van het konaas plotseling werd vermist.

De kinderen zochten in hoeken en gaten waar het klokje van het konaas was gelaten.

Er was stress en veel paniek, van al dat drama werden we ziek.

Daarop kwam het besluit, we volgen de klokken linksrechts en vooruit.

Met rennen en zingen verzamelden we stukken van de klok maar dat bracht helaas geen einde aan het konaasgemok.

Dan weer terug naar de speeltuin in een lange rij, het hek was nog dicht, we waren niet blij (ps. dat kwam niet door mij).

Na geklim en geklauter terug naar de hut, daar werd nog het nodige aan gestut.

Wat was ons laatste inzicht? Alice had het klokje, het domme wicht.

Wij hebben de hele dag voor niets lopen speuren en het konaas voor niets lopen zeuren.

Culinair inzicht doet ons overwegen haar op de barbecue te pleuren.

Het weer

(door Paulus Pietsma):

Zonneschijn in overvloed, Barbequeeueëun kan best wel goed.

Zonnebrand wordt aangeraden, anders wordt je zelf gebraden.

Hier en daar plaatselijke neerslag voortvloeiend uit ondeugend gedrag.

Wist je dat...

- Arjan het niet hard genoeg doet?
- Het onverwachts gezellig werd?
- ...en zes uur best vroeg is?
- Lucy echt een hele mooie Alice jurk heeft gemaakt?
- Een franse filosoof ooit zei: "Aj mot Driet'n mo-j Driet'n"?
- Geen Ducktape maar Alicetape nieuw is?
- Zelfs Renske niets aan Wout heeft?
- Bob pas na 5 uur de draaimolen heeft uitgeveegd?
- Sterre kijken mooi is?
- Arjan na al die jaren nog steeds niet file kan parkeren?
- Wie is Sterre?
- Het zwarte gat volgens groepje blauw donkerrood is?
- Ellen de worstjes van Jaap draait?
- Kinderen alles doen voor geld/theezakjes?
- Rolstoelhoogspringen een nieuwe Olympische sport wordt?
- Dat er toch iemand wat aan Wout heeft?
- Echte mannen ook roze dragen?
- Groepje poep een schommel aan de hut hebben getimmerd?
- Je er voor twee theezakjes op mag?